

Takstsager, at man vidste, hvorledes Statsbanernes Forhold i øvrigt skulde ordnes, og jeg vil altsaa, om ikke paa dette Punkt saa maaske senere, komme til at nævne, hvorledes i Virkeligheden den Beslutning, som man vilde tage om Taksbestemmelserne, i høj Grad kom til naturlig at knytte sig til, hvorledes man i øvrigt ordnede Statsbanernes Forhold og navnlig hele Statsbanernes Budget. Og jeg skal allerede her fremhæve, at det er sikkert, at dette har for Kommissionens Medlemmer været det ledende i Ønsket om at blive ved at holde Taksterne sammen med de øvrige Anliggender, som ere os betroede. — Jeg er herved kommen ind paa Spørgsmaalet om Kommissionens Stilling og Virksomhed i det hele, og det maa være mig tilladt at opholde mig noget derved. Det har i saa Henseende gjort mig noget ondt, at den højtærede Minister paa dette Punkt har stillet sig saaledes, at han har rettet Bebrejdelser mod Kommissionen for, at den i visse Maader skulde arbejde sendrægtigt, og at vi i alt Fald ikke efter hans Ønske havde fremmet Takstsagen og Lønningssagen, som den højtærede Minister jo ogsaa har gjort til en særlig Sag, og som han har fremsat Forslag om i det andet Ting; alt dette mente han, vi burde have gjort. Jeg skal nu ganske forbigaa nogle Udtalelser, som ere faldne fra den højtærede Ministers Side i det andet Ting og som ogsaa fra et Medlems Side bleve karakteriserede som uparlamentariske. Jeg lægger ikke nogen Vægt derpaa, jeg kender den højtærede Ministers lette Maade at tale paa om saadanne Ting; han og jeg have vekslet Ord paa samme lette Maade ved forskellige Lejligheder i vort Liv; og jeg vil kun ønske, at det vedblev at være mellem os, og ikke skete andet Steds, hvor jeg ikke er til Stede. Men det lader jeg ligge, der ligger ikke noget ondt deri, det springer jeg for mit Vedkommende over. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at man andet Steds, i det andet Ting, fra anden Side har talt om Manglerne ved Kommissionen. Det er Udtalelser, som ere faldne fra Medlemmer, der ikke kunne kende vort Arbejde. Derimod paaskønner jeg, at der fra mange Sider i det andet Ting er fremkommet adskillige velvillige Ytringer og Domme om Kommissionen og særlig ogsaa om mit Arbejde. Derimod anser jeg det for rigtigt, da der i den sidste Tid har været saa meget Tale om, hvorvidt Kommissionen har holdt Møder eller ej, at jeg her i dette Ting gør nogen Rede for vort Arbejde, og at man tillige klarer sig, om

det er rigtigt at udskille Takstsagen og Lønningssagen, — der jo senere vil komme op til os fra det andet Ting — fra Kommissionens øvrige Arbejder.

Jeg vil altsaa sige nogle Ord, om vort Arbejde i Kommissionen. Dette vort Arbejde er grundet paa Loven af 26de Marts 1898. Paa den Tid — jeg tror endogsaa før Loven var stadfæstet — skete der Henvendelse til mig fra den daværende Indrigsminister, nuværende Stiftamtmand Bardenfleth i Vejle, om jeg vilde paatage mig at være Formand for denne Kommission. Jeg svarede ham derpaa, at jeg havde Betænkelighed derved, dels paa Grund af Hvervets Storhed og Vanskelighed, og dels fordi jeg vidste, at der vilde gøre sig saa mange divergerende Meninger gældende i en saadan Kommission. Ministeren sagde mig da, at han ønskede det saa meget mere, som han havde talt med Medlemmer af det paagældende Udvalg i Folketinget, og de sympatiserede med, at Ministeren tænkte paa at gøre mig til Kommissionens Formand, og dette spillede jo en vis Rolle ved den hele Maade, hvorpaa man tænkte sig denne Kommission ordnet. Jeg syntes derfor, at jeg burde gaa ind paa den Anmodning, som stilledes til mig. Paa samme Tid fandt Ministeren det rigtigt, at jeg ogsaa — da jeg jo var kommen ind i disse Jernbanesager, og jeg ogsaa tidligere ved dette Tings Velvillie havde haft med dem at gøre — paatog mig at være Formand for den Kommission, som skulde have med Kjøbenhavns Banegaardsforhold at gøre; og da disse to Sager godt kunde gaa jævnsides, saa gjorde jeg det. Den sidstnævnte Kommission begyndte sine Arbejder den 3die December 1898 og sluttede dem lykkelig af den 6te September 1900. Skønt det ogsaa i denne Kommission til sine Tider har været saaledes, at det saa meget trangt ud, om vi skulde komme til et Resultat, saa sluttede den dog lykkelig, saa at vi i Begyndelsen af September Maaned kunde aflevere en Betænkning, hvori alle Medlemmer vare enige undtagen et Medlem, det 8de Medlem for anden Kredes her i Tinget (Lunn), alle vi andre 20 Medlemmer vare enige om en fælles Betænkning; og jeg tror, at denne Betænkning, benyttet med Dygtighed af den paagældende Minister, vil kunne føre denne vanskelige Sag, Kjøbenhavns Personbanegaards Ordning, et godt Stykke frem. — Efter at jeg havde paataget mig Hvervet som Formand for den anden Kommission, bleve Forholdene saaledes, at Kommissionen ikke kom til at begynde sit Arbejde,